

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.061/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Beréti Krisztián Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe IV/4., ügyintéző: dr. Beréti Krisztián ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím1) felperesnek – a dr. Anda Péter Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe1, ügyintéző: dr. Anda Péter ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (alperes címe) alperes ellen elmaradt gyógypedagógiai pótlék megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 16.M.71.583/2020/14. számú ítélete ellen az alperes által 15. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget. A le nem rótt 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. november 23. napján hozott 16.M.71.583/2020/14. számú ítéletével gyógypedagógia pótlék címén 100.000 forint + a késedelmi kamatok, továbbá 40.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

[2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1994. március 22-től állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperessel, kisgyermeknevelő

munkakörben. A felperes 2017. november 6. és 2019. július 1-je között egy sajátos nevelési igényű gyermek gyermek gondozását és nevelését végezte.

[3] A Szakszolgálat a 2016. június 9-én kelt szakértői véleménye összegzésében gyermek esetében a vizuális funkciók zavarát állapította meg, továbbá azt, hogy a gyermek sajátos nevelési igényű (a továbbiakban: SNI) és különleges gondozásra jogosult. A szakvélemény szerint kiemelten fontos a látásnevelése.

[4] 2017. október 17-i szakvéleményében a Szakszolgálat sajátos nevelésre jogosultnak minősítette gyermeket, ajánlott óraszámként minimum heti 1 óra komplex korai fejlesztést javasolt különös tekintettel a látásnevelésre, továbbá 1 óra logopédiai fejlesztést és beszédindítást. A szakszolgálat a 2019. április 26-i véleményében csökkentlátást állapított meg, a 2018-2019. tanévre korai fejlesztést, gondozást javasolt, illetve azt, hogy a 2019-2020. tanévben kezdődjön meg a gyermek óvodai nevelése. A szakvélemény javaslata szerint gyermek nevelése a többi gyermekkel egy csoportban javasolt, a csoportlétszám számításánál 3 főnek számít.

[5] A beiratkozáskor gyermek törvényes képviselője az alperes központi intézményében átadta a gyermekére vonatkozó, az SNI minősítéssel és a betegségek értékelésével kapcsolatos valamennyi orvosi dokumentációt. A gyermek ellátását, gondozását végző utcanév intézményben, ahol a felperes is a munkáját végezte, szintén leadásra kerültek a gyermekkel kapcsolatos orvosi dokumentumok, szakvélemények.

[6] A bölcsődébe történő beszoktatás megkezdésekor, 2017. november 6-án gyermek törvényes képviselője és az alperes között megállapodás jött létre a gyermek bölcsődei gondozásáról. A megállapodás a bölcsődében, mini bölcsődében a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 32.§ és 33.§-a, továbbá a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 35.§ (1)-(3) bekezdésére hivatkozva tartalmazta az alperes által biztosítandó nevelés, gondozás feltételeit és azzal kapcsolatban a szülő és az intézmény együttműködésének kérdését.

[7] gyermek nevelésének, gondozásának időtartama alatt a felperes többször kérte a munkáltatói jogkör gyakorlóját a gyermekre tekintettel gyógypedagógiai pótlék megfizetésére. Ezzel összefüggésben a Szakszervezet a több munkavállalót érintő kérdésben konzultációt kezdeményezett, amelyet az alperes 2020. szeptember 17-én lemondott. Arról tájékoztatta a szakszervezetet, hogy nem találta alaposnak a kisgyermeknevelő munkakörben foglalkoztatottak gyógypedagógiai pótlékkal kapcsolatos igényét.

[8] Az elsőfokú bíróság jogkérdésnek tekintette a felperes keresetének elbírálását, melyben a 2017. november 6. és 2019. július 1-je közötti időszakra összesen 100.000 forint gyógypedagógiai pótlék és késedelmi kamata megfizetését kérte gyermek gondozására hivatkozva.

[9] Döntése meghozatalakor figyelembe vette a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a szociális, valamint a gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 257/2000. (XII. 26.) Korm.rendelet (Kjt.Vhr.) 2020. január 1. napját megelőző időszakban hatályban volt 15. § (6) bekezdését, illetve a jogszabály 2020. január 1-jétől hatályos rendelkezését, továbbá a Gytv. 42. § (3) bekezdésében foglaltakat. Értékelte továbbá a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működési feltételeiről szóló 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 1. § (5) bekezdésében és 35. § (1) bekezdésében, továbbá 46. §-ában foglaltakat.

[10] Az elsőfokú bíróság a sajátos nevelési igényű gyermek fogalmát a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 4. § 25. pontja alapján állapította meg. Kifejtette, hogy a bölcsődék a gyermekek gondozását és nevelését, továbbá felügyeletét közvetlenül végző intézménynek minősülnek és az ott tevékenykedő kisgyermeknevelők közvetlenül végzik a gyermekek gondozását, nevelését, felügyeletét.

[11] Az elsőfokú bíróság köztudomású ténynek fogadta el, hogy a bölcsődei ellátás kiterjed a kisgyermek gondozására, nevelésére és e két tevékenység egymástól nem különíthető el. Ezt alátámasztotta a 2017. január 1-jétől alkalmazandó Bölcsődei nevelés, gondozás országos alapprogramja elnevezésű dokumentum, amelynek 3.9. pontja ezzel egyezően tartalmazta, hogy a kisgyermek nevelése és gondozása elválaszthatatlan egységet alkot. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tényként fogadta el, hogy az alperes által a kisgyermek nevelésére és gondozására vonatkozó megállapodások alapján ezen gyermekek nevelését, gondozását mások mellett a felperes látta el.

[12] Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy gyermek a peresített időszakban sajátos nevelési igényű gyermeknek minősült-e. Megállapítva, hogy az Nkt. hatálya nem terjed ki a bölcsődékre, kizárólag az óvodai nevelésre és oktatásra; nem találta alaposnak az alperes azon perbeli hivatkozását, hogy gyermek azért nem minősült sajátos nevelési igényű gyermeknek a perbeli időszakban, mert nem állt az alperes rendelkezésére ezt alátámasztó szakvélemény. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a perben nem vitatta a gyermek állapotának értékelésével kapcsolatos, BNO-kódokat is tartalmazó szakértői véleményeket. Ez alapján megállapítható volt, hogy gyermek a peresített időszakban sajátos nevelési igényű gyermeknek minősült, fejlődési zavara minden kétséget kizáróan fennállt ebben az időszakban. Állapota nem a bölcsőde elhagyását követően alakult ki, mivel ezek veleszületett fejlődési problémák voltak.

[13] A gyógypedagógia pótlék szempontjából az elsőfokú bíróság annak tulajdonított jelentőséget, hogy ténylegesen saját nevelési igényű gyermek gondozására került-e sor, függetlenül annak jogszabályi értelmezésétől. Érvelése szerint a jogszabály a pótlékra való jogosultság tekintetében kizárólag a gondozási, nevelési tevékenység tényleges ellátását tartalmazza, nincs jelentősége a gyermek korai fejlesztésének sem.

[14] Az alperes által nem vitatott ténynek tekintette, hogy gyermeknek volt fejlődési zavara és az alperesi bölcsődében történő nevelése, gondozása során a felperes látta el. Nem volt jelentősége a kereseti igény elbírálása szempontjából az alperes Szervezeti és Működési Szabályzatának, továbbá az Alapító Okiratnak sem. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes a kisgyermekre vonatkozó ellátási megállapodásoknak eleget tett. A jogszabály nem tartalmaz gyógypedagógiai pótlékra való jogosultság körében az intézmény személyi és tárgyi feltételeire vonatkozó meghatározást, ezért az ehhez kapcsolódó körülményeket sem kellett vizsgálni a kereset elbírálásakor.

[15] Alapítanul hivatkozott az alperes a Kjt.Vhr. 15. § (6) bekezdése alapján arra, hogy három együttes feltétel fennállása esetén van lehetőség a gyógypedagógiai pótlék megállapítására. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes több gyermek egy csoportban történő ellátására, gondozására történő hivatkozása azért nem helytálló, mert a jogszabályi rendelkezésekből nem vezethető le, hogy a jogalkotó egy gyermek esetén nem kívánta biztosítani a pótlékot. Egyetlen olyan rendelkezés sem található a releváns jogszabályi rendelkezések között, amely konkrétan legalább két gyermek ellátását határozza meg feltételként. Ezt támasztja alá, hogy a Kjt.Vhr. 2020. január 1-jétől hatályos 15.§ (6) bekezdése, ami a pótlékot egy gyermek esetén is megállapítja, csupán a pótlék mértéke tekintetében tesz különbséget attól függően, hogy hány sajátos nevelési igényű gyermek gondozására, nevelésére kerül sor.

[16] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a kisgyermekek nevelése és gondozása egymástól nem elválasztható, az párhuzamosan történik. Alapítanul találta az alperes Módszertani levéllel kapcsolatos perbeli érvelését is, mivel az a peresített időszakban már nem volt alkalmazható, hiszen egy hatályon kívül helyezett jogszabályi rendelkezésen alapult. 2017. január 1-jétől a Bölcsődei nevelés-gondozás Országos Alapprogramja alkalmazandó az NM rendelet 10. melléklete részeként.

[17] Az elsőfokú bíróság a becsatolt okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felperes sajátos nevelési igényű gyermeket látott el, gondozta és nevelte, erről az alperesnek igazoltan tudomása volt. Nem volt vitatott, hogy gyermek a peresített időszakban sajátos nevelési igényű gyermeknek minősült, speciális szükségletei voltak, mindez egy átlagos képességű gyermekhez képest jelentős többlet terhet rótt a gondozóira. A felperest a gyógypedagógiai pótlék önmagában azon tény alapján megillette, hogy sajátos nevelési igényű gyermek gondozását, nevelését látta el. A jogszabályi rendelkezés kizárólag a nevelés és gondozás tényére tekintettel állapítja meg a gyógypedagógia pótlékra való jogosultságot, vagyis nincs jelentősége ebből a szempontból a korai fejlesztésnek.

[18] Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a keresetben megjelöltösszegszerűséget az alperes nem vitatta. A felperes 2017. november 1-je és 2019. június 30. között végezte sajátos nevelési igényű gyermek gondozását, 20 hónapra, 20 x 50.000, azaz a keresettel egyezően 100.000 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az alperes.

Az alperes fellebbezése

[19] Az elsőfokú ítélettel szemben alperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a keresetet elutasító döntés meghozatalát kérte.

[20] Fenntartotta azon jogi álláspontját, hogy a felperest a Kjt.Vhr. 15. § (6) bekezdése értelmében egy gyermek gondozására és nevelésére tekintettel nem illette meg gyógypedagógiai pótlék. Érvelése szerint a gyógypedagógiai pótlék megállapításához három együttes feltétel szükséges, vagyis az, hogy legalább két sajátos nevelési igényű gyermeket egy csoportban neveljen és gondozzon az érintett gyermeknevelő.

[21] Az Nkt. 4. § (25) bekezdése alapján gyermek sajátos nevelési igényű gyermeknek minősült, vagyis különleges bánásmódot igényelt a szakértői bizottság szakértői véleménye alapján. Törvényes képviselőjével az alperesi intézmény 2017. november 6-án kötött szerződést a gyermek ellátására, aki 2017. november 6. és 2019. június 28. között részesült ellátásban az alperesi intézménynél. A rá vonatkozó szakértői vélemény azonban 2016. június 9-én kelt.

[22] Az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette, hogy a Nkt. tárgyi hatálya nem terjed ki a bölcsődékre, köztük az alperesre. A bölcsődei szolgáltatás egyes alapvető kérdései a Gyvt. tartalmazza, ami több helyen is hivatkozik az Nkt. rendelkezéseire. Az elsőfokú bíróság ezért tévesen állapította meg, hogy az SNI fogalma az Nkt.-ben meghatározott tartalommal a bölcsődékre nem alkalmazható.

[23] Az elsőfokú ítéletből az következett, hogy az elsőfokú bíróság nem tekintette az Nkt. 4.§ (25) bekezdését az alperesnél gondozott gyermekekre alkalmazhatónak. Ezért arra az esetre, amennyiben a másodfokú bíróság álláspontja szerint az NM rendelet által alkalmazott SNI fogalom nincs meghatározva, illetőleg arra nem az Nkt. fogalmát kell alkalmazni, kérte az Alkotmánybíróság eljárása kezdeményezését az NM rendelet Alaptörvénnyel összeegyeztethetetlen volta megállapítása tárgyában.

[24] Az alperes fenntartotta azon érvelését, hogy a gyógypedagógiai pótlékot több, azaz legalább két sajátos nevelési igényű gyermek nevelése és gondozása alapozza meg. Az elsőfokú bíróság az ezzel ellentétes jogi álláspontját nem indokolta. A jogszabály szövegéből, konkrétan a „gyermek” szó használatából, vagyis a többszámból a grammatikai értelmezést is figyelembe véve az következett, hogy a jogosultság legalább két gyermek nevelése, gondozása esetén értelmezhető. Az alperes a Magyar Grammatika című tankönyv definíciójára is utalt a szavak többszámának alakját illetően. Érvelése szerint az elsőfokú bíróságnak indokolnia kellett volna, hogy miért nem alkalmazta a jogszabály értelmezése körében a magyar nyelv helyesírási szabályait.

[25] Kifejtette, nem volt jelentősége annak, hogy a 2020. január 1-jétől hatályba lépő – vagyis a peresített időszakban nem hatályos - rendelkezés egy gyermek esetén is tartalmazott pótlékra vonatkozó megállapítást. A jogszabályban meghatározott legalább két gyermek felül további feltétel, hogy a legalább két SNI-s gyermek egy csoportban legyen nevelve, gondozva, hiszen a kisgyermeknevelő egyszerre csak egy csoportban láthatja el a feladatait. Ezzel összefüggésben azonban a felperes tényállítást sem tett arra, hogy gyermekon kívül mely más gyermek minősült a csoportjában SNI-vel érintett gyermeknek.

[26] Az alperes vitatta az elsőfokú bíróság azon következtetését, hogy nincs jelentősége a szakértői bizottság SNI érintettségére vonatkozó szakvéleményének és az ekként ellátott gyermekek létszámának. Téves álláspontja okán az elsőfokú bíróság lényegében a jogszabályban foglalt feltételektől függetlenül állapította meg a felperes pótlékra való jogosultságát.

[27] Az összecszerúséget illetően is vitatta az elsőfokú ítéletben foglaltakat, mivel a nyári hónapokban bölcsődei ellátás hiányában semmiképpen nem illette meg gyógypedagógiai pótlék a felperest. Az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatos álláspontját nem indokolta, csupán azonos tárgyú ügyben hozott bírósági határozatokból lehet arra következtetni, hogy mi a bíróságok álláspontja. A jogszabály rendelkezéseinek helyes értelmezéséből az következett, hogy a kisgyermeknevelőnek csak az SNI-vel érintett gyermek gondozása, nevelése esetén jár a pótlék, vagyis arra az időszakra, amikor ezt a tevékenységet ellátja. Az elsőfokú bíróság tényleges nevelésre, gondozásra vonatkozó álláspontjából is az következett, hogy nyáron ilyen tevékenység hiányában gyógypedagógiai pótlék sem adható.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[28] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Rámutatott, hogy az alperes a fellebbezésében nem vitatta, hogy gyermek sajátos nevelési igényű gyermeknek minősült és erről a beiratkozást követően az alperes is tudott. A szakvélemények egyébként erre vonatkozóan egyértelmű megállapításokat tartalmaztak, a gyermek édesanyja tanúl a tanúvallomásában azt adta elő, hogy már a beiratkozás során átadta a gyermekre vonatkozó

orvosi iratokat és a szakvéleményt is. A törvényes képviselő és az alperes közötti ellátásra vonatkozó megállapodás az SNI-vel kapcsolatos rendelkezéseket is tartalmazott.

[29] A felperes vitatta a Kjt.Vhr. 15. § (6) bekezdésével kapcsolatos alperesi álláspontot is. Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a jogszabályban foglaltakat. Az egyes számban történő megfogalmazás amiatt is félreérthető lenne, mivel ebben az esetben az érintettek azt feltételezhetnék, hogy a jogszabályban meghatározott pótlék gyermekenként illeti meg őket. A 2019. december 31-ig hatályban volt rendelkezés nem tett különbséget abban a tekintetben, hogy hány SNI-re jogosult gyermek ellátására kerül sor az érintett gyermekgondozó részéről. A többen a kevesebb benne volt, vagyis két gyermeknél kevesebb gyermek esetén is járt a havi pótlék. Értelmezése szerint a jogszabályban megjelenő többszám nem a sajátos nevelési igényű gyermekek létszámára vonatkozik, hanem arra, hogy a pótlékra jogosult gyermeknevelő csoportjába járnia kell egy Nktv. 4. § 25. pontja alapján SNI-nek minősülő gyermeknek és/vagy egy korai fejlesztésre, gondozásra szoruló gyermeknek.

[30] A felperes érvelése szerint a gyógypedagógiai pótlékra nem kizárólag az Nktv. 4. § 25. pontja szerinti gyermek gondozása és nevelése esetén jogosult a kisgyermeknevelő. Amennyiben a kisgyermekről megállapítható, hogy korai fejlesztésre szorul, ez a szakszolgálati szakvélemény hiányában is ez megalapozza a pótlékra való jogosultságot. A konkrét ügyben gyermek megfelelt az Nkt.-ben meghatározott, az SNI-re jogosult gyermekekre vonatkozó feltételeknek, egyben korai fejlesztésben is részesült, mindez megalapozta a felperes pótlékra való jogosultságát.

[31] A felperes az összecszerűség tekintetében is az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy a gondozási megállapodás határozatlan időre szól, az alatt folyamatosan el kellett látni a megállapodásban vállalt tevékenységet. A bölcsőde nyáron is ellát ügyeletet, ekkor is a kisgyermeknevelők végzik a feladatokat. A perben nem nyert bizonyítást, hogy voltak olyan teljes hónapok, amikor gyermek szülei nem vették igénybe a bölcsődei ellátást. A pótlék havonta fizetendő járandóság, ebből következően amennyiben a pótlékra való jogosultságot megalapozó gyermeket akár csak egy napon gondozzák a bölcsődében, az a gyermeknevelő részéről a havi pótlékra való jogosultságot megalapozza.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[32] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[33] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, az ügy érdemét érintő, nagyrészt megfelelő jogi következtetések levonásával és az irányadó jogszabályok alkalmazásával érdemben helyes döntést hozott.

[34] Az ítéltábla a 2.Mf.31.034/2022/6. számú ítéletében már érdemben állást foglalt a jelen jogvitát is érintő alapvető kérdésekben, ezért az ott kifejtetteket jelen fellebbezés elbírálásakor is irányadónak tekintette.

[35] Az érdemi döntés felülvizsgálatával kapcsolatban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felperes a gyógypedagógiai pótlékra való jogosultságát gyermek sajátos nevelési igényű gyermek 2017. november 6. és 2019. július 1-je közötti, 20 hónap időtartamban történő bölcsődei gondozására, nevelésére alapította.

[36] A gyermek sajátos nevelési igényű voltát az alperes által a perben nem vitatott szakértői vélemény állapította meg érzékszervi fogyatékoság okán. A bölcsődei gondozást megelőzően, 2016. június 9-én a Szakszolgálat az 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet 4. § (2) bekezdése alapján a kisgyermek korai fejlesztésére és gondozás megkezdésére tett javaslatot.

[37] A Gyvt. 42. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a bölcsődei ellátás keretében a sajátos nevelési igényű gyermek, valamint a korai fejlesztésre és gondozásra jogosult gyermek nevelése és gondozása is végezhető. A 42/A. § (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdése alapján ezek a kisgyermek 20 hetes koruktól, annak az évnek augusztus 31. napjáig jogosultak bölcsődei ellátásra, amelyben a 6. életévüket betöltik.

[38] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a nevelési és gondozási tevékenység a bölcsődei nevelés-gondozás országos alapprogramja alapján folyik a bölcsődékben, amit az NM rendelet 10. számú melléklete tartalmaz. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 75. § (1) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy végrehajtási rendelet a Kjt.-ben meghatározottakon túl ágazati, szakmai sajátosságokra tekintettel további illetménypótlékot állapítson meg, ha ezt a munkakörbe tartozó valamely, az általánostól eltérő munkafeltétel indokolja. Ehhez a plusz bérelemhez a feladat ellátásának speciális jellegére, a munkavégzést befolyásoló körülményeket érintő többletelemre van szükség.

[39] A bölcsődei feladatellátás esetén a kisgyermeknevelőt megillető gyógypedagógiai pótlékra való jogosultság feltételeit a Kjt.Vhr. 15. § (6) bekezdése tartalmazza. Ennek értelmében a bölcsődében a Gyvt. 42. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a sajátos nevelési igényű gyermekek nevelését, gondozását végző csoportban a kisgyermeknevelőt gyógypedagógiai pótlék illeti meg. Ezen jogszabályi feltételek a perrel érintett időszakban mindvégig azonosak voltak, a pótlék mértékét 2019. december 31-ig a kormányrendelet legalább a pótlékalap 25 %-ában rögzítette. 2020. január 1-jétől változott oly módon ezen jogszabályi rendelkezés, hogy a jogalkotó az ellátással érintett sajátos nevelési igényű gyermekek számához (egy, kettő vagy három) kötődően határozta meg a pótlék mértékét (azaz a pótlékalap 100 %-a, 150 %-a vagy 200 %-a).

[40] Arra helytállóan hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy a kereseti követeléssel érintett időszakot követően hatályba lépett jogszabályi rendelkezés önmagában még nem eredményezi a korábbi szabályozás azzal azonos értelmezését. Ennek ellenére nem osztotta a másodfokú bíróság az alperes érvelését a pótlékra való, a Kjt.Vhr. 15. § (6) bekezdésében megfogalmazott jogosultsági feltételek hiányát illetően. E jogszabályi rendelkezés a Gyvt. 42. § (3) bekezdésének alapulvételével határozza meg, hogy a nevelési, gondozási tevékenység kifejtésével a kisgyermeknevelő a gyógypedagógiai pótlékra jogosulttá válik a sajátos nevelési igényű gyermekek bölcsődei ellátása esetén. A 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet 35. § (3) bekezdés a) pontja alapján ugyanis a sajátos nevelési igényű, illetve a korai fejlesztésre és gondozásra jogosult gyermek bölcsődei ellátás keretében való nevelése, gondozása történhet a nem sajátos nevelési igényű, illetve korai fejlesztésre és gondozásra nem jogosult gyermekekkel közös csoportban (vagyis integráltan), illetve speciális bölcsődei csoportban is.

[41] Mindezekből következően a Kjt.Vhr. 15. § (6) bekezdésében megfogalmazottak általánosságban utalnak az SNI-vel érintett gyermekekre, akik esetében az általánostól eltérő bölcsődei ellátás szükségessége felmerül és a neveléssel, gondozással együttjáró többletfeladatok kompenzációt igényelnek. Ezért a tisztán nyelvtani értelmezés a jelen esetben nem lehet helytálló. Az említett jogszabályok együttes értelmezéséből az alperes által előadott feltételek, miszerint legalább két SNI-s gyermek egy csoportban történő nevelése, gondozása szükséges, nem olvasható ki. A Kjt. Vhr. 15. § (6) bekezdésének perbeli időszakban hatályos rendelkezése a gyerekek számát a pótlékra való jogosultság meglétéhez egyáltalán nem rögzíti, ezáltal nem is differenciál, csak a pótlék „minimum mértékének” meghatározásával („legalább a pótlékalap 25%-a”) ad erre lehetőséget. A 2020. január 1-jétől hatályos módosítás éppen ezért már fixen rögzíti a gyermekek számához igazodó gyógypedagógiai pótlék mértékét.

[42] A Nkt. bölcsődei ellátással és SNI-vel összefüggő alkalmazását illetően az ítéltábla szükségesnek találta az elsőfokú ítélet jogi indokolása [21] bekezdésének módosítását a fellebbezésre is figyelemmel. Az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel ellentétben ugyanis a Nkt. egyes konkrét rendelkezései a bölcsődékre is alkalmazandók, konkrétan a törvény 4.§ 25 pontja is. A téves megállapításával ellentétben egyébként az elsőfokú bíróság helyesen, az SNI fogalmának meghatározása körében éppen a Nkt. 4. § 25. pontjára hivatkozott, vagyis helyesen alkalmazta az irányadó definíciót. Mindezek alapján az Alkotmánybírósági eljárás kezdeményezése nem volt indokolt.

[43] Az ítéltábla mellőzte továbbá az SNI szakértői megállapításának mellőzésével kapcsolatos elsőfokú ítéleti érvelést is. Jelen ügyben ennek nem volt a per érdemi elbírálására kiható jelentősége, mert rendelkezésre állt gyermek tekintetében 2016-ban és 2017-ben is olyan szakértői vélemény, amely a gyermek SNI érintettségét egyértelműen megállapította és a szakértői vélemény ezen megállapítását a perben az alperes nem vitatta.

[44] Az alperes az elsőfokú eljárás során a periratok szerint nem vitatta az összecszerűséget a nyári hónapokra hivatkozva. A 2021. január 27-én kelt ellenkérelmében azt adta elő, hogy a „felperesi számítás helyes”, a II.1.4. pontban pedig úgy nyilatkozott, hogy amennyiben a jogalap fennáll, az „összecszerűséget elfogadjuk”. Az alperes az ellenkérelmét az elsőfokú eljárás során fenntartotta. Ezért a Pp. 373.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban már nem vitathatta az összecszerűség tekintetében az elsőfokú döntést. Megjegyzendő azonban, hogy a Gyvt. 42. § (5) bekezdése értelmében a bölcsődei nevelési év szeptember 1-jétől a következő év augusztus 31-ig tart, a havi járandóságnak minősülő gyógypedagógiai pótlék ezért a kisgyermeknevelőt az ellátási megállapodással érintett időszakban mindvégig megilleti.

[45] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az indokolás fenti módosításával.

Záró rendelkezések

[46] Az alperes eredménytelenül fellebbezett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének a megtérítésére. Annak összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

[47] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdése értelmében személyes illetékmentességben részesült, melyre tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[48] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. május 31.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
előadó bíró

dr. Szalai Beatrix s.k.
bíró